"ମିଠେ ବଚ୍ଚେ:- ମନମନାଭବର ବଶୀକରଣ ମନ୍ତ୍ର ଦ୍□ାରା ହିଁ ତୁମେ ମାୟା ଉପରେ ବିଜୟ ପ୍ରାପ୍ତ କରିପାରିବ, ଏହି ମନ୍ତ୍ର ସମସ୍ତଙ୍କୁ ମନେପକାଇଦିଅ ।"

ପ୍ରଶ୍ନ**:-** - ଏହି ବେହଦ ଡ୍ରାମାରେ ଅତ୍ୟନ୍ତ ପରିଶ୍ରମୀ ଶ୍ରମିକ ଅର୍ଥାତ୍ ସେବକ କେଉଁ କେଉଁମାନେ ଅଟନ୍ତି ଏବଂ କିପରି?

ଉତ୍ତର**:-** - ପ୍ରାକୃତିକ ବିପର୍ଯ୍ୟୟ ଗୁଡିକ ହିଁ ଏହି ପୁରୁଣା ଦୁନିଆକୁ ସଫା କରିବାରେ ସବୁଠାରୁ ଶକ୍ତିଶାଳୀ ଓ ଅତ୍ୟନ୍ତ ପରିଶ୍ରମୀ ସେବକ ଅଟନ୍ତି । ଧରତ୍ରୀ ହଲିବ, ବନ୍ୟା ହେବ, ସେଥିରେ ସବୁ କିଛି ସଫା ହୋଇଯିବ । ଏଥିପାଇଁ ଭଗବାନ କାହାକୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦେଇ ନ ଥାଆନ୍ତି । କାରଣ ବାବା କିପରି ସନ୍ତାନମାନଙ୍କୁ ବିନାଶ କରିବେ । ଏ ସବୁ ତ ଡ୍ରାମାରେ ପାର୍ଟ ରହିଛି । ରାବଣର ରାଜ୍ୟ ଚାଲିଛି ନା, ଏହାକୁ ଗଡଲି କାଲାମିଟିଜ୍ ଅର୍ଥାତ୍ ଈଶ୍□ରୀୟ ଦୁର୍ବିପାକ କୁହାଯିବ ନାହିଁ ।

ଓମ୍ ଶାନ୍ତି । ବାବା ହିଁ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କୁ ବୁଝାଉଛନ୍ତି - ପିଲାମାନେ, ମନମନାଭବ ହୁଅ । ଏପରି ନୁହେଁ କି ପିଲାମାନେ ବସି ବାବାଙ୍କୁ ବୁଝାଇବେ । ପିଲାମାନେ କହିବେ ନାହିଁ ଯେ ଶିବବାବା, ମନମନାଭବ ହୁଅନ୍ତୁ । ନା । ଏମିତି ତ' ପିଲାମାନେ ପରସ୍ପର ମଧ୍ୟରେ ଖୁସିରେ ବାର୍ତ୍ତାଳାପ କରୁଛନ୍ତି । ନିଜର ବିଚାର ଶୁଣାଉଛନ୍ତି କିନ୍ତୁ ଯାହା ମୂଳ ମହାମନ୍ତ୍ର ଅଟେ, ତାହା ତ ବାବା ହିଁ ଦେଉଛନ୍ତି । ଗୁରୁମାନେ ମନ୍ତ୍ର ଦେଇଥା'ନ୍ତି । ଏହି ପ୍ରଥା କେଉଁଠାରୁ ପ୍ରଚଳିତ ହେଲା? ଏହି ନୂଆ ସୃଷ୍ଟିର ରଚୟିତା ବାବା ହିଁ, ପ୍ରଥମ ମନ୍ତ୍ର ଦେଉଛନ୍ତି ମନମନାଭବ । ଏହାର ନାମ ହିଁ ହେଉଛି ବଶୀକରଣ ମନ୍ତ୍ର ଅର୍ଥାତ୍ ମାୟା ଉପରେ ବିଜୟ ପ୍ରାପ୍ତ କରିବାର ମନ୍ତ୍ର । ଏହାକୁ ଭିତରେ ଭିତରେ ଜପିବାର ନାହିଁ । ଏହାକୁ ତ ବୁଝାଇବାକୁ ହୋଇଥାଏ । ବାବା ଅର୍ଥ ସହିତ ବୁଝାଉଛନ୍ତି । ଯଦିଓ ଗୀତାରେ ଏ କଥା ଅଛି କିନ୍ତୁ ଅର୍ଥ କେହି ବୁଝୁନାହାଁନ୍ତି । ଏହା ଗୀତାର ଅଧ୍ୟାୟ ମଧ୍ୟ ଅଟେ । କିନ୍ତୁ କେବଳ ନାମ ବଦଳାଇ ଦେଇଛନ୍ତି । କେତେ ବଡ଼ ବଡ଼ ପୁସ୍ତକ ଆଦି ଭକ୍ତିମାର୍ଗରେ ରହିଛି । ବାସ୍ତବରେ ଏହାକୁ ତ ବାବା ସନ୍ତାନମାନଙ୍କୁ ମୌଖିକ ଭାବରେ ବୁଝାଉଛନ୍ତି । ବାବାଙ୍କ ଆତ୍ମାରେ ଜ୍ଞାନ ରହିଛି । ପିଲାମାନଙ୍କର ମଧ୍ୟ ଆତ୍ମା ହିଁ ଜ୍ଞାନ ଧାରଣ କରୁଛି । ବାକି କେବଳ ସହଜ କରି ବୁଝାଇବା ପାଇଁ ଏହି ଚିତ୍ର ଆଦି ତିଆରି କରାଯାଇଛି । ତୁମ ବୁଦ୍ଧିରେ ତ ଏହି ସମସ୍ତ ଜ୍ଞାନ ରହିଛି । ତୁମେ ଜାଣିଛ ବାସ୍ତବରେ ଆରମ୍ଭରୁ ଭାରତରେ ଆଦି ସନାତନ ଦେବୀ-ଦେବତା ଧର୍ମ ଥିଲା ଆଉ କୌଣସି ଖଣ୍ଡ ବା ଦେଶ ନ ଥିଲା । ପୁଣି ପରେ ଏହିସବୁ ଖଣ୍ଡ ଅର୍ଥାତ୍ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ଧର୍ମ ରହିଥିବା ଦେଶ ମିଶିଲା । ତେଣୁ ଏହି ଚିତ୍ର ଗୋଟିଏ କୋଣରେ ରଖିଦେବା ଉଚିତ୍ । ଯେଉଁଠି ତୁମେ ଦେଖାଉଛ ଯେ ଭାରତରେ ଏମାନଙ୍କର ରାଜ୍ୟ ଥିଲାବେଳେ ଅନ୍ୟ କୌଣସି ଧର୍ମ ନ ଥିଲା । ଏବେ ତ କେତେ ଢ଼େର ଧର୍ମ ରହିଛି ପୁଣି ଏ ସବୁ ଧର୍ମ ରହିବ ନାହିଁ । ଏହା ହେଉଛି ବାବାଙ୍କର ଯୋଜନା । ସେହି ବିଚରାମାନଙ୍କୁ ଅର୍ଥାତ୍ କଳିଯୁଗୀ ମନୁଷ୍ୟମାନଙ୍କୁ କେତେ ଚିନ୍ତା ରହୁଛି । ତୁମେ ଜାଣିଛ ଏ ସବୁ ସଂପୂର୍ଣ୍ଣ ଠିକ୍ । ଏହା ମଧ୍ୟ ଶାସ୍ତ୍ରରେ ଲେଖାଯାଇଛି ଯେ ପରମାତ୍ମା ଆସି ବ୍ରହ୍ମାଙ୍କ ଦ୍□ାରା ସ୍ଥାପନା କରୁଛନ୍ତି । କାହାର ସ୍ଥାପନା? ନୂଆ ଦୁନିଆର ସ୍ଥାପନା । ଯମୁନା କୂଳରେ ରାଜଧାନୀ ରହିବ । ସେଠାରେ ଏକମାତ୍ର ଧର୍ମ ରହିବ । ସୃଷ୍ଟିରୂପୀ ବୃକ୍ଷ ବିଲ୍‌କୁଲ୍ ଛୋଟ ଥାଏ, ଏହି ବୃକ୍ଷର ଜ୍ଞାନ ବାବା ହିଁ ଦେଉଛନ୍ତି । ଚକ୍ରର ଜ୍ଞାନ ମଧ୍ୟ ଦେଉଛନ୍ତି, ସତ୍ୟଯୁଗରେ ଗୋଟିଏ ହିଁ ଭାଷା ହେବ, ଅନ୍ୟ କୌଣସି ଭାଷା ରହିବ ନାହିଁ । ତୁମେ ପ୍ରମାଣ କରିପାରିବ ଯେ ଏକ ହିଁ ଭାରତ ଥିଲା, ଏକ ହିଁ ରାଜ୍ୟ ଥିଲା, ଏକ ହିଁ ଭାଷା ଥିଲା । ସ୍□ର୍ଗ ଦୁନିଆରେ ସୁଖ-ଶାନ୍ତି ଥିଲା । ଦୁଃଖର ଚିହ୍ନ-ବର୍ଣ୍ଣ ନ ଥିଲା । ସମ୍ପତ୍ତି, ସ୍□ାସ୍ଥ୍ୟ, ସୁଖ ସବୁ କିଛି ଥିଲା । ନୂଆ ଭାରତ ଥିବାରୁ ଦେବତାମାନଙ୍କର ଆୟୁଷ ମଧ୍ୟ ବହୁତ ଅଧିକ ଥିଲା କାହିଁକି ନା ପବିତ୍ରତା ଥିଲା । ପବିତ୍ରତାର ଧାରଣା ଦ୍□ାରା ମନୁଷ୍ୟ ସୁସ୍ଥ ରହିଥା'ନ୍ତି । ଅପବିତ୍ରତା କାରଣରୁ ଦେଖ ମନୁଷ୍ୟମାନଙ୍କର କ'ଣ ଅବସ୍ଥା ହୋଇଯାଇଛି । ବସି ଥାଉ ଥାଉ ଅକାଳ ମୃତ୍ୟୁ ହୋଇଯାଉଛି । ଯବାନ୍ ମଧ୍ୟ ମରିଯାଉଛନ୍ତି । କେତେ ଦୁଃଖ ହେଉଛି । ସେଠାରେ ଅକାଳମୃତ୍ୟୁ ହୁଏ ନାହିଁ । ଦୀର୍ଘାୟୁ ହୋଇଥାଆନ୍ତି । ପିଢ଼ି ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଅର୍ଥାତ୍ ବୁଢ଼ା ନ ହେଲା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ କେହି ମରିବେ ନାହିଁ ।

କାହାକୁ ବି ବୁଝାଅ ତେବେ ଏହା ତାଙ୍କ ବୁଦ୍ଧିରେ ଧାରଣ କରାଇବାକୁ ହେବ ଯେ - ବେହଦର ବାବାଙ୍କୁ ୟାଦ କର, ସେ ହିଁ ପତିତ ପାବନ ଅଟନ୍ତି, ସଦ୍‌ଗତି ଦାତା ମଧ୍ୟ ଅଟନ୍ତି । ତୁମ ପାଖରେ ସେହି ଚିତ୍ର ମଧ୍ୟ ରହିବା ଉଚିତ୍ ଯାହା ଫଳରେ ତୁମେ ପ୍ରମାଣ କରି ବୁଝାଇପାରିବ । ଆଜିର ନକ୍ସା ଅର୍ଥାତ୍ ବିଶ୍□ର ଭୌଗଳିକ ସ୍ଥିତି ଏହିଭଳି ଅଟେ ଏବଂ କାଲିର ନକ୍ସା ଏହିଭଳି ହେବ । କେହି କେହି ତ ଠିକ୍ ରୀତିରେ ମଧ୍ୟ ଶୁଣିଥାନ୍ତି । ଏହାକୁ ସଂପୂର୍ଣ୍ଣ ବୁଝାଇବାକୁ ହୋଇଥାଏ । ଏହି ଭାରତ ହେଉଛି ଅବିନାଶୀ ଖଣ୍ଡ । ଦେବୀ-ଦେବତା ଧର୍ମ ଥିବା ସମୟରେ ଅନ୍ୟ କୌଣସି ଧର୍ମ ନ ଥିଲା । ଏବେ ସେହି ଆଦି ସନାତନ ଦେବୀ-ଦେବତା ଧର୍ମ ନାହିଁ । ଏହି ଲକ୍ଷ୍ମୀ-ନାରାୟଣ କୁଆଡ଼େ ଗଲେ, କେହି କହିପାରିବେ ନାହିଁ । କାହା ପାଖରେ ଉତ୍ତର ଦେବାର ଶକ୍ତି ମଧ୍ୟ ନାହିଁ । ତୁମେ ସନ୍ତାନମାନେ ଭଲ ଭାବରେ ଜ୍ଞାନର ରହସ୍ୟକୁ ବୁଝାଇପାରିବ । ଏଥିରେ ଦ୍□ନ୍ଦ୍□ରେ ପଡ଼ିବାର ଆବଶ୍ୟକତା ନାହିଁ । ତୁମେ ସବୁ କିଛି ଜାଣିଛ ଏବଂ ପୁଣି ପୁନରାବୃତ୍ତି ମଧ୍ୟ କରିପାରିବ । ତୁମେ କାହାକୁ ବି ପଚାରିପାରିବ - ଲକ୍ଷ୍ମୀ-ନାରାୟଣ କୁଆଡ଼େ ଗଲେ? ତୁମର ଏଭଳି ପ୍ରଶ୍ନ ଶୁଣି ଚକ୍ରିତ ହୋଇଯିବେ । ତୁମେ ତ ନିଶ୍ଚୟର ସହ କହୁଛ, କିପରି ଏମାନେ ମଧ୍ୟ ୮୪ ଜନ୍ମ ନେଉଛନ୍ତି । ବୁଦ୍ଧିରେ ତ ଜ୍ଞାନ

ଅଛି ନା । ତୁମେ ତୁରନ୍ତ କହିପାରିବ ସତ୍ୟଯୁଗ ନୂଆ ଦୁନିଆରେ ଆମର ରାଜ୍ୟ ଥିଲା । ଏକମାତ୍ର ଆଦି ସନାତନ ଦେବୀ-ଦେବତା ଧର୍ମ ଥିଲା । ଦ୍□ିତୀୟ କୌଣସି ଧର୍ମ ନ ଥିଲା । ସବୁ କିଛି ନୂଆ ଥିଲା । ସେଠାରେ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଜିନିଷ ସତ୍ତ୍□ପ୍ରଧାନ ହୋଇଥାଏ । ସୁନା ମଧ୍ୟ ଅସରନ୍ତି ରହିଥାଏ । କେତେ ସହଜରେ ଖଣିରୁ ବାହାରୁଥିବ, ଯାହାଦ୍□ାରା ପୁଣି ସୁନା ଇଟାରେ ଘର ଆଦି ତିଆରି ହେବ । ସେଠାରେ ତ ସବୁ କିଛି ସୁନାର ହୋଇଥାଏ । ଖଣି ସବୁ ନୂଆ ଥିବ ନା । ଇମିଟେସନ୍ ତ ରହିବ ନାହିଁ କାହିଁକି ନା ଅସଲି ଜିନିଷ ବହୁତ ଥିବ । ଏଠାରେ ତ ଅସଲିର ନାମ ନାହିଁ । ଇମିଟେସନ୍ କେତେ ଅଧିକ ରହିଛି ସେଥିପାଇଁ କୁହାଯାଉଛି ମିଛ ମାୟା, ମିଛ କାୟା ... । ସମ୍ପତ୍ତି ମଧ୍ୟ ଅସତ୍ୟ ଅଟେ । ଏପରି ହୀରା ମୋତି ଭିନ୍ନ-ଭିନ୍ନ ପ୍ରକାରର ତିଆରି ହେଉଛି ଜଣା ମଧ୍ୟ ପଡୁ ନାହିଁ ଯେ ଇଏ ଅସଲି ନା ନକଲି? ଏତେ ଆକର୍ଷଣୀୟ ହେଉଛି ଯେ କେହି ପରଖି ପାରୁନାହାଁନ୍ତି, ଅସଲି ନା ନକଲି? ସ୍□ର୍ଗରେ ତ ଏହି ନକଲି ଜିନିଷ ଆଦି ରହିବ ନାହିଁ । ବିନାଶ ହେଲେ ସବୁ ମାଟି ତଳକୁ ଚାଲିଯିବ । ସତ୍ୟଯୁଗରେ କେତେ ବଡ଼-ବଡ଼ ପଥର, ହୀରା ଆଦି ଘରେ ଲଗାଇବେ ସେ ସବୁ କେଉଁଠୁ ଆସିଥିବ, କିଏ କାଟୁଥିବେ? ଭାରତରେ ମଧ୍ୟ ବହୁତ କୁଶଳୀ କାରିଗର ଅଛନ୍ତି, ସେମାନେ ଆହୁରି କୁଶଳୀ ହୋଇଯିବେ । ପୁଣି ସ୍□ର୍ଗକୁ ଏହି କାରିଗରୀ କୌଶଳ ନେଇଯିବେ ନା । ସେଠାରେ ସାଧାରଣ ହୀରାରେ ମୁକୁଟ ତିଆରି ହେବ ନାହିଁ । ତାହା ତ ବିଲ୍‌କୁଲ୍ ରିଫାଇନ୍ ଖାଣ୍ଟି ହୀରାରେ ମୁକୁଟ ହେବ । ଏହି ବିଜୁଳି, ଟେଲିଫୋନ୍, ମୋଟର ଆଦି ପୂର୍ବରୁ କିଛି ନ ଥିଲା । ବ୍ରହ୍ମା ବାବାଙ୍କର ଏହି ଜୀବନ କାଳ ଭିତରେ ହିଁ କେତେ କ'ଣ ବାହାରିଛି! ମାତ୍ର ୧୦୦ ବର୍ଷ ମଧ୍ୟରେ ଏତେ ସବୁ ବାହାରିଛି । ସେଠାରେ ବହୁତ ଭଲ କୁଶଳୀ କାରିଗର ରହିବେ । ସେମାନେ ଏ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ମଧ୍ୟ ଶିଖି ଚାଲିଛନ୍ତି । ଅଧିକରୁ ଅଧିକ କୁଶଳୀ ହେଉଛନ୍ତି । ଏକଥା ମଧ୍ୟ ପିଲାମାନଙ୍କୁ ସାକ୍ଷାତ୍‌କାର କରାଯାଇଛି । ସେଠାରେ ହେଲିକେପ୍ଟର ମଧ୍ୟ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ନିରାପଦ ହେବ । ପିଲାମାନେ ମଧ୍ୟ ବହୁତ ସତ୍ତ୍□ପ୍ରଧାନ ସୂକ୍ଷ୍ମ ବୁଦ୍ଧି ସମ୍ପନ୍ନ ହେବେ । ନିକଟ ଭବିଷ୍ୟତରେ ତୁମକୁ ସବୁ ସାକ୍ଷାତ୍‌କାର ହେବ । ଯେପରି ନିଜ ଦେଶର ନିକଟତ୍ତର ହେଲେ ଗଛ ଆଦି ଦେଖାଯାଇଥାଏ ନା । ମନେ ମନେ ଖୁସୀ ହୋଇଥାନ୍ତି, ଏବେ ଘର ପାଖେଇ ଆସିଲା । ବର୍ତ୍ତମାନ ଆସି ପହଞ୍ଚିଗଲୁ । ଶେଷ ବେଳକୁ ତୁମକୁ ମଧ୍ୟ ଏହିପରି ସାକ୍ଷାତ୍‌କାର ହେବ । ପିଲାମାନେ ଜାଣିଛନ୍ତି ସବୁଠାରୁ ପ୍ରିୟ ବାବା ହିଁ ଅଟନ୍ତି । ସେ ହିଁ ପରମ ଆତ୍ମା ଅଟନ୍ତି । ତାଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ସମସ୍ତେ ମନେ ପକାଉଛନ୍ତି । ତୁମେ ମଧ୍ୟ ଭକ୍ତିମାର୍ଗରେ ପରମାତ୍ମାଙ୍କୁ ମନେ ପକାଉଥିଲ ନା । କିନ୍ତୁ ଏକଥା ଜଣା ନ ଥିଲା ଯେ ତାଙ୍କର ରୂପ ଛୋଟ ନା ବଡ । ଗାୟନ ମଧ୍ୟ କରୁଛନ୍ତି ଭ୍ରୁକୁଟୀ ମଧ୍ୟରେ ଚମକୁଛି ଅଜବ ସିତାରା ... ତେବେ ନିଶ୍ଚୟ ବିନ୍ଦୁ ସଦୃଶ ହୋଇଥିବେ ନା । ତାଙ୍କୁ ହିଁ କୁହାଯାଉଛି ସୁପ୍ରିମ ଆତ୍ମା ଅର୍ଥାତ୍ ପରମାତ୍ମା । ତାଙ୍କ ପାଖରେ ତ ସବୁ ଗୁଣ ରହିଛି । ଜ୍ଞାନର ସାଗର ଅଟନ୍ତି, କେଉଁ ଜ୍ଞାନ ଶୁଣାଇବେ? ଶୁଣାଇଲେ ତ' ଜଣାପଡ଼ିବ ନା । ତୁମେ ବି କ'ଣ ପୂର୍ବରୁ ଏସବୁ ଜାଣିଥିଲ, କେବଳ ଭକ୍ତି ହିଁ ଜାଣିଥିଲ । ଏବେ ତ ବୁଝୁଛ ଏହା କେତେ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ, ଆତ୍ମାକୁ ମଧ୍ୟ ଏହି ଆଖି ଦ୍□ାରା ଦେଖିପାରୁ ନାହାଁନ୍ତି ତେଣୁ ବାବାଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ଭୁଲିଯାଉଛନ୍ତି । ଡ୍ରାମାରେ ମଧ୍ୟ ଏହିପରି ପାର୍ଟ ରହିଛି ଯାହାକୁ ବିଶ୍□ର ମାଲିକ କରାଉଛନ୍ତି, ଗୀତାରେ ତାଙ୍କର ନାମ ରଖିଦେଇଛନ୍ତି ଏବଂ ଯିଏ ମାଲିକ କରାଉଛନ୍ତି ତାଙ୍କର ନାମକୁ ଗୁପ୍ତ କରି ଦେଇଛନ୍ତି । କୃଷ୍ଣଙ୍କୁ ତ୍ରିଲୋକୀନାଥ, ବୈକୁଣ୍ଠ ନାଥ କହିଦେଉଛନ୍ତି, ଅର୍ଥ କିଛି ହେଲେ ବୁଝିନାହାଁନ୍ତି । କେବଳ ମହିମା କରୁଛନ୍ତି । ଭକ୍ତିମାର୍ଗରେ ଅନେକ କାହାଣୀମାନ ଗଢ଼ିଛନ୍ତି । କହୁଛନ୍ତି ଭଗବାନଙ୍କଠାରେ ଏତେ ଶକ୍ତି ଅଛି, ସେ ହଜାରେ ସୂର୍ଯ୍ୟଠାରୁ ତେଜୋମୟ ଅଟନ୍ତି, ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଭସ୍ମ କରିଦେଇପାରିବେ । ଏହିପରି ମନଗଢା କଥା ସବୁ କହିଦେଉଛନ୍ତି । ବାବା କହୁଛନ୍ତି ମୁଁ ମୋ ପିଲାମାନଙ୍କୁ କିପରି ଜଳାଇବି! ଏହା ତ ହୋଇପାରିବ ନାହିଁ । ପିତା କ'ଣ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କୁ ବିନାଶ କରିପାରିବେ କି? ନା । ଏ ସବୁ ତ ଡ୍ରାମାରେ ପାର୍ଟ ରହିଛି । ପୁରୁଣା ଦୁନିଆ ଶେଷ ହେବ । ପୁରୁଣା ଦୁନିଆର ବିନାଶ ନିମନ୍ତେ ଏହି ପ୍ରାକୃତିକ ବିପର୍ଯ୍ୟୟମାନ ସେବାଧାରୀ ଅଟନ୍ତି । ପଞ୍ଚତତ୍□ କେତେ ଶକ୍ତିଶାଳୀ ଶ୍ରମିକ ଅଟନ୍ତି । ଏପରି ନୁହେଁ ଯେ ତାଙ୍କୁ ବାବାଙ୍କର ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ମିଳିଛି ବିନାଶ କର । ନାଁ, ତୋଫାନ ହେଉଛି, ଅକାଳ ପଡୁଛି । ଭଗବାନ କ'ଣ କହୁଛନ୍ତି, ଏପରି କର? କେବେ ନୁହେଁ, ଏ ସବୁ ତ ଡ୍ରାମାରେ ସେମାନଙ୍କର ପାର୍ଟ ରହିଛି । ବାବା କହୁ ନାହାଁନ୍ତି କି ବମ୍ ତିଆରି କର । ଏ ସବୁକୁ ରାବଣର ମତ କୁହାଯିବ । ଏହା ପୂର୍ବ ପ୍ରସ୍ତୁତ ଡ୍ରାମା ଅଟେ । ରାବଣର ରାଜ୍ୟ ହୋଇଥିବାରୁ ଆସୁରୀ ବୁଦ୍ଧି ହୋଇଯାଉଛନ୍ତି, କେତେ ମରୁଛନ୍ତି, ଶେଷରେ ସବୁକିଛି ଜଳାଇ ଦେବେ । ଏହା ପୂର୍ବ ପ୍ରସ୍ତୁତ ଖେଳ ଅଟେ, ଯାହାର ପୁନରାବୃତ୍ତି ହେଉଛି । ବାକି ଏପରି ନୁହେଁ କି ଶଙ୍କରଙ୍କ ଆଖି ଖୋଲିବା ଦ୍□ାରା ବିନାଶ ହୋଇଯାଇଥାଏ, ଏହାକୁ ଈଶ୍□ରୀୟ ଦୁର୍ବିପାକ ମଧ୍ୟ କୁହାଯିବ ନାହିଁ । ଏହା ପ୍ରାକୃତିକ ଦୁର୍ବିପାକ ହିଁ ଅଟେ ।

ଏବେ ବାବା ତୁମ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କୁ ଶ୍ରୀମତ ଦେଉଛନ୍ତି । କାହାକୁ ଦୁଃଖ ଆଦି ଦେବାର କୌଣସି କଥା ହିଁ ନାହିଁ । ବାବା ତ ସୁଖର ପଥ ପ୍ରଦର୍ଶକ ଅଟନ୍ତି । ଡ୍ରାମା ପ୍ଲାନ ଅନୁସାରେ ଘର ପୁରୁଣା ହୋଇଯିବ । ବାବା ମଧ୍ୟ କହୁଛନ୍ତି ଏହି ସମଗ୍ର ଦୁନିଆ ପୁରୁଣା ହୋଇଗଲାଣି । ଏହା ଖଲାସ ହେବା ଉଚିତ୍ । ଦେଖ ପରସ୍ପର ମଧ୍ୟରେ କିପରି ଲଢ଼େଇ କରୁଛନ୍ତି! ଆସୁରୀ ବୁଦ୍ଧି ଅଟନ୍ତି ନା । ଯେତେବେଳେ ଈଶ୍□ରୀୟ ବୁଦ୍ଧି ରହିଥାଏ ସେତେବେଳେ ମାରିବା ପିଟିବା ଆଦିର କୌଣସି କଥା ନ ଥାଏ । ବାବା କହୁଛନ୍ତି ମୁଁ ତ ସମସ୍ତଙ୍କର ପିତା ଅଟେ । ମୋର ସମସ୍ତଙ୍କ ପ୍ରତି ସ୍ନେହ ରହିଛି । ବାବା ସମ୍ମୁଖକୁ ଦେଖୁଥିଲେ ମଧ୍ୟ ଅନନ୍ୟ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ନଜର ଯାଉଛି, ଯେଉଁମାନେ ବାବାଙ୍କୁ ବହୁତ ସ୍ନେହର ସହିତ ୟାଦ କରୁଛନ୍ତି ଓ ସେବା ମଧ୍ୟ କରୁଛନ୍ତି । ଏଠାରେ ବସି ଥିଲେ ବି ବାବାଙ୍କର ଦୃଷ୍ଟି ସେବାଧାରୀ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କ ଆଡ଼କୁ ଚାଲିଯାଉଛି । କେବେ ଡେରାଡୁନ୍, କେବେ ମେରଠ, କେବେ ଦିଲ୍ଲୀ ... ଯିଏ ମୋତେ ୟାଦ କରନ୍ତି ମୁଁ ମଧ୍ୟ ସେହିମାନଙ୍କୁ ୟାଦ କରିଥାଏ । ଯେଉଁମାନେ ମୋତେ ବି ୟାଦ କରୁ ନାହାଁନ୍ତି ମୁଁ ସେ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ୟାଦ କରିଥାଏ କାହିଁକି ନା ମୋତେ ତ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ସାଥିରେ ନେଇଯିବାକୁ ହେବ ନା । ହଁ, ଯିଏ ମୋ ଦ୍□ାରା ସୃଷ୍ଟିଚକ୍ରର ଜ୍ଞାନକୁ

କ୍ରମାନ୍□ୟରେ ବୁଝୁଛନ୍ତି ସେମାନେ ପୁଣି କ୍ରମାନ୍□ୟରେ ଉଚ୍ଚ ପଦ ପାଇବେ । ଏ ସବୁ ବେହଦର କଥା ଅଟେ । ଦୁନିଆର ଶିକ୍ଷକମାନେ ହେଉଛନ୍ତି ବିନାଶୀ । ଇଏ ହେଉଛନ୍ତି ଅବିନାଶୀ ଶିକ୍ଷକ । ତେଣୁ ପିଲାମାନଙ୍କ ଭିତରେ କେତେ ଖୁସୀ ରହିବା ଦରକାର । ବାବା କହୁଛନ୍ତି ସମସ୍ତଙ୍କର ପାର୍ଟ ତ ଏକା ପରି ହୋଇପାରିବ ନାହିଁ, ବ୍ରହ୍ମାଙ୍କର ତ ପାର୍ଟ ଥିଲା । କିନ୍ତୁ ଅନୁଗାମୀ କୋଟିକରେ କେହି ଜଣେ ବାହାରିଲେ । ନୂଆ ନୂଆ ପିଲାମାନେ କହୁଛନ୍ତି - ବାବା, ମୁଁ ୭ ଦିନର ପିଲା ଅଟେ, ମୁଁ ଗୋଟିଏ ଦିନର ପିଲା ଅଟେ । ତେଣୁ ପୁଁଗରେ ଅର୍ଥାତ୍ ବିରାଡ଼ି ଛୁଆ ଭଳି ଛୋଟ ହେଲେ ନା । ତେଣୁ ବାବା ପ୍ରତ୍ୟେକ କଥା ବୁଝାଉଛନ୍ତି । ବାସ୍ତବରେ ନଦୀ ମଧ୍ୟ ପାର କରି କରାଚିରୁ ଆବୁ ଆସିଥିଲେ । ବାବାଙ୍କର ଆସିବା ପରେ ଜ୍ଞାନ ଆରମ୍ଭ ହେଉଛି । ତାଙ୍କର କେତେ ମହିମା ରହିଛି । ସେହି ଗୀତାର ଅଧ୍ୟାୟ ତ ତୁମେ ଜନ୍ମ-ଜନ୍ମାନ୍ତରର କେତେ ଥର ପଢ଼ିଥିବ । ଫରକ ଦେଖ କେତେ ରହିଛି । କେଉଁଠି କୃଷ୍ଣ ଭଗବାନୁବାଚ, କେଉଁଠି ଶିବ ପରମାତ୍ମାଉବାଚ । ରାତି-ଦିନର ଫରକ ରହିଛି । ତୁମ ବୁଦ୍ଧିରେ ଏବେ ରହିଛି ଯେ - ଆମେ ସତ୍ୟ ଖଣ୍ଡରେ ଥିଲୁ, ସୁଖ କି ବହୁତ ଦେଖିଛୁ । ୩/୪ ଭାଗ ସୁଖ ଦେଖୁଛ । ବାବା ସୁଖ ନିମନ୍ତେ ଡ୍ରାମା କରାଇଛନ୍ତି, ଦୁଃଖ ନିମନ୍ତେ ନୁହେଁ । ଦୁଃଖ ତ ତୁମକୁ ପରେ ମିଳୁଛି । ଏତେ ଜଲ୍ଦି ଲଢ଼େଇ ତ ଲାଗିପାରିବ ନାହିଁ । ତୁମକୁ ବହୁତ ସୁଖ ମିଳୁଛି । ଅଧା ଅଧା ହେଲେ ମଧ୍ୟ ଏତେ ମଜା ରହିବ ନାହିଁ । ସାଢ଼େ ତିନି ହଜାର ବର୍ଷ ତ କୌଣସି ଲଢ଼େଇ ଲାଗିବ ନାହିଁ । ରୋଗ ଇତ୍ୟାଦି ମଧ୍ୟ ହେବ ନାହିଁ । ଏଠାରେ ତ ଦେଖ ରୋଗ ପରେ ରୋଗ ଲାଗି ରହିଛି । ସତ୍ୟଯୁଗରେ କ'ଣ ଏପରି କୀଟ ପତଙ୍ଗ ରହିବେ ଯିଏକି ଶସ୍ୟ ପ୍ରଭୃତି ଖାଇ ଦେବେ, ସେଠାରେ ଏଭଳି କୀଟ ରହିବେ ନାହିଁ । ସେଥିପାଇଁ ତ' ତା'ର ନାମ ହେଉଛି ସ୍□ର୍ଗ । ତେଣୁ ବିଶ୍□ର ନକ୍ସା ମଧ୍ୟ ତୁମେ ଦେଖାଇବା ଉଚିତ୍ ତେବେ ଯାଇ ବୁଝାଇପାରିବ । ଅସଲରେ ଏହା ହିଁ ଭାରତ ଥିଲା, ଅନ୍ୟ କୌଣସି ଧର୍ମ ନ ଥିଲା । ପୁଣି କ୍ରମାନ୍□ୟରେ ଧର୍ମସ୍ଥାପନକାରୀମାନେ ଆସିଥା'ନ୍ତି । ଏବେ ତୁମେ ବିଶ୍□ର ଇତିହାସ-ଭୂଗୋଳ ବିଷୟରେ ଜାଣୁଛ । ତୁମ ବିନା ଅନ୍ୟ ସମସ୍ତେ କହିବେ ନେତି ନେତି, ଆମେ ବାବାଙ୍କୁ ଜାଣି ନାହୁଁ । କହିଦେଉଛନ୍ତି ତାଙ୍କର କୌଣସି ନାମ, ରୂପ, ଦେଶ, କାଳ ନାହିଁ । ନାମ, ରୂପ ନ ଥିଲେ କୌଣସି ଦେଶ ମଧ୍ୟ ହୋଇପାରିବ ନାହିଁ । କିଛି ହେଲେ ବି ବୁଝି ନାହାଁନ୍ତି । ଏବେ ବାବା ନିଜର ଯଥାର୍ଥ ପରିଚୟ ତୁମକୁ ଦେଉଛନ୍ତି । ଆଚ୍ଛା—

ମିଠା ମିଠା ସିକିଲଧେ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ମାତା-ପିତା, ବାପଦାଦାଙ୍କର ମଧୁର ସ୍ନେହ ସମ୍ପନ୍ନ ଶୁଭେଚ୍ଛା ଏବଂ ସୁପ୍ରଭାତ । ଆତ୍ମିକ ପିତାଙ୍କର ଆତ୍ମିକ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କୁ ନମସ୍ତେ ।

ଧାରଣା ପାଇଁ ମୁଖ୍ୟ ସାର **:—**

(୧) ସଦାସର୍ବଦା ଅସରନ୍ତି ଖୁସୀରେ ରହିବା ପାଇଁ ବେହଦର ବାବା ଯେଉଁସବୁ ବେହଦର କଥା ଶୁଣାଉଛନ୍ତି, ସେଗୁଡିକୁ ସ୍ମରଣ କରିବାକୁ ହେବ ଏବଂ ବାବାଙ୍କୁ ଅନୁସରଣ କରି ଚାଲିବାକୁ ପଡ଼ିବ ।

(୨) ସର୍ବଦା ସୁସ୍ଥ ରହିବା ପାଇଁ 'ପବିତ୍ରତା'କୁ ଆପଣାଇବାକୁ ପଡ଼ିବ । ପବିତ୍ରତାର ଆଧାରରେ ହିଁ ସ୍□ାସ୍ଥ୍ୟ, ସମ୍ପତ୍ତି ଏବଂ ଖୁସୀର ସମ୍ପତ୍ତି ବାବାଙ୍କଠାରୁ ନେବାକୁ ହେବ ।

ବରଦାନ**:-** ସର୍ବପ୍ରାପ୍ତିଗୁଡିକୁ ସ୍ମୃତିରେ ଜାଗ୍ରତ ରଖି ସର୍ବଦା ସମ୍ପନ୍ନ ରହୁଥିବା ସନ୍ତୁଷ୍ଟ ଆତ୍ମା ଭବ ।

ଏହି ସଂଗମଯୁଗରେ ବାପଦାଦାଙ୍କ ଦ୍□ାରା ଯେଉଁ ସବୁ ପ୍ରାପ୍ତିଗୁଡିକ ହୋଇଛି ସେଗୁଡିକର ସ୍ମୃତି ସର୍ବଦା ମନ ଭିତରେ ଜାଗ୍ରତ ରହିବା ଦରକାର ଯାହା ଦ୍□ାରା ସେହି ପ୍ରାପ୍ତିଗୁଡିକର ଖୁସି କେବେ ବି ତୁମକୁ ହଲ୍‌ଚଲ୍‌ରେ ଆଣି ତଳକୁ ଖସିବାକୁ ଦେବ ନାହିଁ, ସର୍ବଦା ଅଚଳ ରହିବ, କାହିଁକି ନା ସମ୍ପନ୍ନତା ଆତ୍ମାକୁ ସର୍ବଦା ଅଚଳ କରିଦିଏ, ହଲଚଲ୍‌ରୁ ମୁକ୍ତ କରିଦିଏ । ଯେଉଁମାନେ ସର୍ବପ୍ରାପତିରେ ସମ୍ପନ୍ନ ଅଟନ୍ତି ସେମାନେ ସର୍ବଦା ରାଜି ଅର୍ଥାତ୍ ସନ୍ତୁଷ୍ଟ ରହିଥା'ନ୍ତି ଏବଂ ସନ୍ତୁଷ୍ଟତା ସବୁଠାରୁ ବଡ ସମ୍ପତ୍ତି ମଧ୍ୟ ଅଟେ, ତେଣୁ ଯାହା ପାଖରେ ସନ୍ତୁଷ୍ଟତା ଅଛି ତା' ପାଖରେ ସବୁ କିଛି ଅଛି । ସେମାନେ ସର୍ବଦା ଏହି ଗୀତ ଗାଉଥାଆନ୍ତି - ଯାହା ପାଇବାର ଥିଲା ତାହା ପାଇଗଲି ।

ସ୍ଲୋଗାନ**:-** ଯଦି ସ୍ନେହ ରୂପୀ ଝୁଲଣାରେ ବସିଯିବ ତେବେ ମେହନତ ଆପେ ଆପେ ସମାପ୍ତ ହୋଇଯିବ ।

*** ଓମ୍ ଶାନ୍ତି ***